

Najdôležitejšie

Suspírium: „Keď mal Abrám deväťdesiatdeväť rokov, zjavil sa mu Hospodin a povedal: „Ja som El-Šaddaj, choď stále predomnou, buď bezúhonný. Uzavriem zmluvu medzi mnou a tebou...“ (IMojž 17,1-2a) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 450: 1. verš: „Cirkvi základ jediný je len Kristus...“

Pozdrav: „Kráľovi vekov, nepominuteľnému, neviditeľnému, jedinému Bohu česť a sláva na veky vekov. Amen.“ (ITim 1,17) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Evanjeliu podľa Matúša v 6. kapitole v tridsiatom treťom verši nasledovne: „Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá.“ (Mt 6, 33)

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Chválospev č. 450: 2-5. veršov: „Je zo všetkých národov...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, aj od siedmich duchov, ktorí sú pred jeho trónom, a od Ježiša Krista, verného svedka, prvorodeného z mŕtvych a vládcu nad kráľmi zeme. Jemu, ktorý nás miluje, oslobodil nás svojou krvou od našich hriechov. [...] Jemu sláva a moc na veky vekov. Amen.“ (Zjav 1,4-6)

Lekcia: Evanjelium podľa Marka 12. kapitola, 28-34. veršov: *„Jeden zo zákonníkov, ktorý počul, ako sa dohadujú, podišiel bližšie, lebo videl, že Ježiš im odpovedal správne. Spýtal sa ho: „Ktoré prikázanie je zo všetkých najdôležitejšie?“ Ježiš odpovedal: „Najdôležitejšie je toto: Počuj, Izrael! Pán, náš Boh, je jediný Pán! Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou dušou, celou myslou a celou silou. Druhé je toto: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého. Iného väčšieho prikázania ako sú tieto, niet.“ Zákonník mu povedal: „Správne, učiteľ, povedal si pravdu! Jediný je a okrem neho iného niet. a Milovať ho celým srdcom, celým rozumom i celou silou a milovať blížneho ako seba samého je viac ako všetky spaľované a ostatné obety.“ Keď Ježiš videl, že múdro odpovedal, povedal mu: „Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva.“ Potom sa ho už nik neodvážil vypytovať.“*

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova.

Modlitba: Ďakujeme Ti, Pane náš, že našu vieru stále udržuješ v pohybe, keď Ťa úprimným srdcom vzývame, a skrze Teba chceme zostať pri pokladoch pravdy a vernosti, ktoré sú len u Teba. So zlomeným srdcom Ti vyznávame, že starosti sveta, naše bremená, naša bieda a náš smútok kolíšu našou dôverou v Teba.

Prosíme Ťa, zostúp k nám so Svojou milosťou z výsosti nebies a zažiar pred nami jasným starostlivým pokojom, ktorý vlievaš do tohto sveta skrze Svojho jednorodeného Syna v spoločenstve Duchu Svätého. Zapál svetlo spásy pred všetkými tu prítomnými stvoreniami, aby keď prehovoriš, naše životy sa formovali a obnovovali Tvojou nehynúcou láskou. Daj, aby sme boli nositeľmi lásky, ktorá nás skôr milovala a nesie nás dodnes. Prosíme Ťa, daj, aby sme pocítili hĺbku Tvojej milosti a boli úplne zdrvení pod veľkosťou Tvojej mocnej sily, aby skrze Teba padol náš chrám pohanský, zrútila sa naša veža pýchy, a príbytok Pána Boha Duchu Svätého, dom modlitby bol v nás vybudovaný skrze Teba. „Pane náš, Ježišu Kriste, milosti plný, nedaj nám zahynúť v dôležitých veciach. Nauč nás robiť zo všetkých vecí dôležitých, tú najdôležitejšiu, tú, ktorá nám je potrebná do večnosti.“ (Milan Jurčo) Ty si náš jediný Pán, dobrý Pastier, Svojou prozreteľnosťou vedúci Otec, Spasiteľ náš a Utešiteľ našich životov. Konaj i teraz mocne, ako si všetko dokonal vo Svojom Synovi, našom Pánovi. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 230: „Vyuč ma, Hospodine, ceste svojej...“

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Vzdych: „Hospodin je spravodlivý vo všetkom, čo koná, a milostivý vo všetkých svojich skutkoch. Som presvedčený, že ten, čo vo vás začal dobré dielo, ho aj dokončí, až do dňa Krista Ježiša.“ (Ž 145,17, Flp 1,6) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Marka 12. kapitola 28. verš:

„Jeden zo zákonníkov, ktorý počul, ako sa dohadujú, podišiel bližšie, lebo videl, že Ježiš im odpovedal správne. Spýtal sa ho: „Ktoré prikázanie je zo všetkých najdôležitejšie?“ **Toľko slov Písma Svätého**

Milí bratia a milé sestry, vďakyvzdanie prinášajúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Ježišove dišputy sú verejné. Náš Pán hovorí s ľuďmi o problémoch, ktoré sa ich týkajú. Odpovedá na ich otázky. On zodpovedá ich, pretože boli Mu kladené otázky a bol o to požiadaný. On ich zodpovedá, pretože On sám je odpoveďou na všetky naše otázky. Jeden zo zákonníkov, veľmi zdvorilý, ktorý sa skrýva v dave, si vypočuje predchádzajúci rozhovor, uchová si ho vo svojom srdci, zaznamená si ho a spýta sa Ježiša pre neho najdôležitejšiu otázku. Myslí si, že Ježišova odpoveď zodpovedala tomu, čo chcel počuť. Doteraz bol ticho, teraz sa pýta. Teraz nadišla jeho chvíľa. Už sú na rovnakej vlnovej frekvencii, pretože Ježišova odpoveď

obsahuje to, čo má na srdci. Pokojne sa pýta Ježiša, neútočí a jeho premyslená otázka znie: „Ktoré prikázanie zo všetkých je najdôležitejšie, teda: Ktoré zo všetkých prikázaní je prvé? Pýta sa teda na súhrn zákona. Toto je odvážna otázka. Veď zhrnúť všetko v náboženskom prostredí, kde zákonníci najradšej všetko podrobne rozoberali a posudzovali všetky možnosti, nie je jednoduché. V Ježišových časoch bolo desať Božích prikázaní rozvrstvených na 613 zákazov. Ako hovorí náš Pán na inom mieste: „*Slepí vodcovia, komára preciedzate, ale ľavu prehľtate!*“ (Mt 23,24) Zvážme dnes i my túto otázku: „Veľké a malé prikázania v našom živote.“ Najdôležitejšie zo všetkých. Každý má svoju teóriu na spolunažívanie. Uvedomme si, že len jedna záchodová doska môže byť zdrojom akých problémov v manželstve. Zákonníci zostavili „svoju malú knižku“ s pedagogickým účelom vysvetliť Desatoro, pretože mali pocit, že problémy a otázky, ktoré sa týkajú ľudí, vzťahujú sa na spoločný život. Veľké a malé, prvé a posledné, životne dôležité, veľmi dôležité, dôležité, menej dôležité otázky. Ako môžeme hodnotiť tieto kategórie? Ako hodnotil Majster tieto kategórie? Kde sa zaradili vtedajší zákonníci? Áno, závisí od toho náš každodenný život. Čo je najdôležitejšie, prečo je to dôležité, prečo je to prvé? Ježiš vychádza z praktickej aplikácie Desatora, ktorá je často taká sploštená. Židia povinné dvakrát denne odriekali vierovyznanie zo 6. kapitoly piatej knihy Mojžišovej, ktorého podstatou nie je len to, že Boh je jeden, ale že Hospodin je náš Boh. Náš kresťanský život častokrát kladie dôraz na niečo iné. Záver i v ponímaní nášho života je u každého iný. Pre Hospodina, vtedy i dnes, je dôležitý láskyplný vzťah, v ktorom nás prijal, a jeho výsledkom je vyslobodenie z Egypta, neskôr z Babylonu. Na omilostenom vzťahu založený život má svoje skúsenosti, ale keď človek len mrmle, keď len napodobňuje, keď len povinne vyťahne Sprievodcu čítaním Biblie, prečíta si ho, dodrží obligátne čas strávený s Bohom, tak vtedy zabudol nato, akým spojencom je Pán, a čo je zdôraznené vo vyznaní viery, ktoré vyslovil. Zabúdame, kde sa kladie dôraz v milostnom vzťahu. Dali sme to niekam bokom, pretože náš jazyk

lásky je iný, a pritom žiadame vernosť, ktorá je ťažká, chceme ju inak, vidíme ju inak, ale pre Boha ide o to, aby bol vždy naším Bohom, pretože uctievanie Boha si vyžaduje celého človeka. Ježiš cituje zákon Mojžišov, ktorého začiatok je zrejmý: „*Počuj, Izrael,...*“ Je to láska od Boha a z Boha. Je to láska práve preto, že ho Pán miloval tak, že Izrael oslobodil. Ježiš doplňuje a pridáva do kytice úplnosti: „celou svojou myslou a celou svojou silou.“ Náš Pán sa však nezastaví iba pri Bohom, ktorého nevidíme, ale ide ďalej a venuje pozornosť svojim bližným. Jedinečným spôsobom spája reťaz lásky. Z V. knihy Mojžišovej sme zároveň v hrsti zákonov a z III. knihy Mojžišovej cituje z 19. kapitoly 18. verš: „*Miluj blížneho svojho ako seba samého!*“ *Ja som Hospodin!*“ Ježiš, Majster, ponúka sériu požehnaní. Takú paralelu ešte nikto nevidel. Jedným z pilierov Ježišovho života je viera v pohybe, vychádza z Boha, Ktorý nás jednoznačne miluje, a končí u človeka, ktorého nielenže stojí za to milovať ho, ale aj musí. Toto je tvrdá reč, kto môže počúvať: Mať rád, milovať a pritom sebalásku netreba nikoho učiť, ale v skutočnosti tu sa nepoužilo ako prirovnanie, ale ako cieľ každodenného života. Čo mám rád, čo je pre mňa najlepšie, chcem aj pre toho druhého. Najlepšie zo všetkých možností. Čo si želim pre seba, prajem aj iným. Krátka prípona a aká dôrazná: „AKO.“ Celoživotnou úlohou je dvojité príkaz lásky. Je tu zahrnuté agapé. Toto nie je silná, fyzická príťažlivosť, bývalá Dávidova túžba, odtrhnutie zakázaného ovocia. Kapitoly „Milujem Ťa, až napokon Ťa zjem“ v našich životoch. Nie nie. Ani filia, znak priateľskej lásky. Táto láska si vyžaduje celú ľudskú bytosť. Táto láska je láska, ktorá všetko obetuje. Táto láska je znakom spasiteľnej lásky a vernosti. Keď len dávam, len dávam, len dávam a nič za to nečakám. V skutočnosti mám pocit, že nikdy to nemôžem splatiť. To, čo som dostal do daru. Takto miluje súcitný Otec a milosrdný Pán. Vo svojom Synovi ukazuje, ako sa oplatí milovať. Jedinečné Ježišovo učenie bolo dané a potom stelesnené na kríži. To, o čom tu hovoril, vykonal na kríži. Bol poslušný až na smrť. Zostal pokorný. Žil to a i zomrel tak a za to. Ježiš naplnil zákon. Zákoník nechcel pristihnúť

Ježiša, ako hovorí. Svojimi slovami uznáva Ježiša a Jeho odpoveď na otázku prijíma. Schvaľuje Ježišove slová. Najprv On schvaľuje a znova cituje, čo povedal Ježiš. V skutočnosti k tomu ešte pridáva. Podľa zákonníka je láska viac ako obetný dar človeka. Aké zaujímavé je, že tento zákonník v prvom rade pochopil, že to, čo Ježiš učí, nie je v príkrom rozpore s tým, čo vyučujú farizeji. Navyše to vychádza z jeho každodennej životnej praxe. Ide však ešte ďalej, keď v porovnaní slov proroka Ozeáša kladie dôraz na kvalitu srdca, ducha, tela a mysle: „oveľa viac...“. On sa stáva kontrolórom kvality života. Schvaľuje kvalitu Ježišových slov a týmto biblickým citátom nám hovorí: Ako ďaleko ochotný zájsť s Božou láskou? Ako ďaleko som ochotná zájsť v láske? Ako dlho ťa budem milovať? Láska je silnejšia ako smrť. Nie je potrebné stáť na Ježišovej strane, nebolo to potrebné ani vtedy a nie je to potrebné ani dnes. No zákonník v Ježišovej osobe badá viac. Vidí viac ako len majstra. Oveľa viac... Kedy si naposledy odpovedal, podľa Písem Slova, v rozhovore s Ježišom na Jeho otázku: „*Miluješ ma väčšmi ako títo?*“ (Jn 21) Z našej každodennej praxe života, z našich každodenných obetí, ktoré dokážeme tak krásne každému pod nos strčiť, dokonca aj Bohu, ako Eliáš, vychádza častokrát, že láska je svojvoľnosť. Vernosť je oveľa viac ako to, čo môžem dať Bohu. Oveľa viac, pretože Boh je láska. Uvedomil som si už, že som len naničhodník? Možeš toto všetko dokonale splniť? Ježiš nás dnes učí prostredníctvom svojho činu na kríži. Len Duch Boží nám pomôže objasniť presvedčenie, že Ježiš urobil všetko správne. Najprv zákonník schválil Ježišove slová, a nakoniec Ježiš schválil jeho osobu: „Nie si ďaleko od Božieho kráľovstva.“ Nie si ďaleko, lebo je blízko nebeské kráľovstvo. Nie si ďaleko, ale niektorí z vás sú veľmi ďaleko, ďaleko od toho, o čom teraz hovoríme. Nie si ďaleko, pretože milosť a milosrdenstvo sa k Tebe priblížili. Môžeš vidieť a počuť moje slová zblízka. Otec milosrdenstva, Boh lásky Ťa práve navštívil. Božie kráľovstvo je blízko, pre niekoho je súdom, pre iného spásou. Ježiš to hovorí otvorene. Vie, čo prebýva v človeku. Vidí postoje. Rozlišuje tohto jemného

rozprávača od bigotných, zaslepených, zakrpatených a zarytých zákonníkov, ktorí mu častokrát pripravili len pascu. Odlišuje ho od tých, ktorí chceli Spasiteľa ulapiť v slove a v čine. Áno, bolo veľa takých, ktorí sa stali veriacimi zo strany farizejov, možno aj o ňom píše Lukáš, ako to čítame v Skutkoch apoštolov: *„Tu niektorí zo skupiny farizejov, ktorí uverili, vstali a hovorili: „Treba ich obrezať a prikázať im, aby zachovávali Mojžišov zákon.“ (Sk 15,5)* Koľko anonymných zákonníkov dnes nemá ďaleko od Božieho kráľovstva. Ježiš vie, kto sa naozaj pýta, kto správne rozlišuje Slovo Božie, kto vidí v Ježišovi úmysel polepšiť nás a pozná Písmo, v srdci nepochybuje, ale sa na to pýta, čo je najdôležitejšie. Potom sa ho už nik neodvážil vypytovať. Je to prejav úcty evanjelistu Mareka a pre Matúša je to vyjadrenie obáv, strachu a hrôzy. Žiadne ďalšie otázky? Sú všetky odpovede správne? Ježiš je zdrojom lásky Božej. Skrze Neho nám daroval všetko. Ak áno, a uverili sme Ježišovým slovám, potom môžeme uzavrieť sviatočný okruh cirkevného roka, keďže dnes je nedeľa Najsvätejšej Trojice. Tí, pre ktorých je Ježiš odpoveďou na všetky ich otázky, ktorí vo svojom srdci Ho prijímajú za Spasiteľa, ktorí Ho vo svojom živote uznávajú ako Vykupiteľa, sa nemajú čoho báť, ale každý deň prijímajú lásku od Boha a z Boha. Amen.

Modlitba:

„Nie že by som to všetko bol už dosiahol a bol už dokonalý, ale bežím, aby som to získal, pretože si ma získal aj Kristus Ježiš. Bratia, ja si nenamýšľam, že som to už získal, ale len jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a usilujem sa o to, čo je predomnou. Bežím k cieľu pre cenu nebeského Božieho povolania v Kristovi Ježišovi.“ (Flp 3,12-14)

„Henoch chodil s Bohom a nebolo ho, lebo ho Boh vzal.“ (IMojž 5,24)

„ale vzrastajte v milosti a poznávaní nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Jemu sláva i teraz, až do dňa večnosti. Amen.“ (II Pt 3,18)

„Keď to Ježiš povedal, zdvihol oči k nebu a hovoril: „Otče, prišla hodina; osláv svojho Syna, aby Syn oslávil teba. [...] Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred zlým. [...] ja v nich a ty vo mne, aby boli tak dokonale jedno,

aby svet poznal, že si ma ty poslal a zamiloval si si ich tak ako mňa. (Jn 17,1.15.23).“

„Samuel však povedal: „Vari si Hospodin obľúbil viac spaľované obety a obety s hostinou ako poslušnosť vlastnému slovu? Poslušnosť je lepšia než obeta, poddajnosť lepšia než tuk baranov.“ (IS 15,22)

„Moje právo vychádza ako svetlo; lebo milosrdenstvo chcem, a nie obetu, poznanie Boha viac ako spaľované obety.“ (Oz 6,5b-6).“

Modlitba Pánova

Ofera: „Keďže všetko od teba pochádza, dali sme ti vlastne z tvojho.“ (IKrn 29,14)

Požehnanie: ‚Neznámemu bohu.‘ V ňom žijeme, hýbeme sa a sme, ...“ (Sk 17,23.28)

Pieseň: Chválospev č. 294: „Haleluja! Česť a sláva...“

Milan Jurčo: Tvoja budúcnosť

Sú proroctvá,
čo naplnením pozmenili svet,
čo si pravdou podmanili neveru.
Sú proroctvá o nebi a sú o nás.
Sám život vo veľkom románe ľudstva dáva dôkazy.

Pred dverami stál, bol bledý a triasol sa.

Je mi zle, je mi veľmi zle,
nemohol by si ísť ku mne?

Keď som sa potom díval
ako nehybne leží,
ako mu do očí
súmrak vchádza,
chvel som sa aj ja.

Keby sa mi niečo stalo,
mám doma chlapca,
keby sa mi niečo stalo,
sľúb mi, že pôjdeš za ním,

že pôjdeš za mojou ženou,
a že ho vychováš v tej pravde,
v ktorú veríš.

Zdesenie!
Lomcovanie srdca!
Výkrik ku nebesiam!
To nie je možné!
Ty si v cudzine
chodíme spolu do práce
vedieme rozhovory
o smrti
o živote,
o domove,
o deťoch a o nás.
A on by sa nevrátil?
To nie je možné!

Áno, sľubujem, začal som sa modliť
vediac, že to možné je.

A vtedy prišlo poznanie,
o slávnom proroctve soli,
o proroctve svetla, o službe človekovi.
Poznanie, že tieto proroctvá sú večné
a že teraz, práve teraz ich pohyb pri mne zastal.

Pýtaš sa čo ďalej?
Vyzdravel. O to nejde.
Človek vyzdravie, aby raz zomrel.
Ide o to, že ma potreboval,
že cítil vo mne pomoc Božiu,
a že sa tej pomoci z celej duše chytal.

Sú proroctvá o nebi
a sú o nás.
Syn môj,
už vidíš budúcnosť?